

Monsey Edition

34 MARINER WAY MONSEY NY, 10952

תורה תבלין

TORAH TAVLIN

לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טוביה ז"ל ורעייתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY. WWW.TORAHTAVLIN.ORG OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@YAHOO.COM

פרק ו' דאבות

שבת קודש פרשת בלק – ט"ז תמוז תשפ"א Shabbos Parshas Balak - June 26, 2021

פלא המנחה עש"ק - 6:58 | הדלקת נרות שבת - 8:15 | זמן קריאת שמע / מ"א - 8:36 | זמן קריאת שמע / הגר"א - 9:12
 סוף זמן תפילה/הגר"א - 10:28 | שקיעת החמה שבת קודש - 8:33 | מוצט"ק צאת הכוכבים - 9:23 | צאה"כ / לרבינו תם - 9:45

courtesy of myzmannim.com

תענוגים של עולם הזה ובבגדי שחץ שמתלבשים בהם דוקא לדגל שמחתם וכשעומדים על מזוהתה של שמחה יהודית אין הם רואים בה שום סיבה לשמחה, כי ישראל קדושים רגילים להסתפק במצוה, ולהשגיח ביותר על צניעות הלבשים, וגם בתת ה' שמחה באדם, אין שמחתם אלא על זכייתם להדרות במצוות ע"י בניית בתים נאמנים לה' ולתורתו, ומיובן מצוה שהאומות אינם יכולים למשמש שום טעם בשמחה כעין זו. וכן שהאומות בטובה אין זה נחשב בעיני ישראל לשמחה, ועל כן גם רש"י אינו מגדירה כשמחה, ואינו אומר 'כשהאומות בשמחה', אמנם הקב"ה מסבב כשהאומות בטובה יאכלו גם ישראל, אולם אין זה מוגדר כשמחה להם, כי עיקר שמחתם והנהגתם ושמחתם, והוא להם כאכילת הנאה בעלמא, כלומר הנאה מספיק צרכיהם, וזה לא מדי. ויכולים לפרש גם לשונו של רש"י: 'הוא אשר זכו לו אבותיו לשכון בדרך פידוש: זה העם אשר זכו להם אבותיהם סממנים של תורה ויהדות ועל ידם זוכים לשכון בדרך ולא להימשך אוד האומות, וזה אינו יכול לדרת ולהביך את הליכותיו של זה, וסוף דבריו של רש"י אינם אלא כהמחשה לדבריו הראשונים.

זהו שאמר לנו חז"ל (א"ד פרשה ב) 'אם יאמר לך אדם יש חכמה בגוים תאמין, הו"ד והאברתי חכמים מאדום ותבונה מדר עשו (עובדיה א, ח), יש תורה בגוים אל תאמין, דכת' מלכה ושריה בגוים אין תורה' ע"כ. גם בין הגוים יש חכמים המבינים היטב בכל עניני 'עולם הזה', יכולים הם גם להשיא עצות האריך להתמודד עם כל הקשיים מעניני עולם הזה, וכל שומעיהם יתפלאו האריך השכילו לדרת לעומקן של דברים ולתת עצות מוצלחות, אולם כל עצותיהם מנוגדות הם לעצת התורה, כי תורה בגוים אל תאמין' א"א אפשר להם להשיג מהי דעתה של תורה והאריך דרכים להתמודד עם כל הקשיים על פי השקפתה. אולם בני ישראל הודשים בידעת התורה' וכתוצאה מכך בדלים הם מהאומות שאינם יכולים לדרת לסוף דעתם.

בכלל עיקר העדות 'ה' אחר" שאנו בוטחים ומקוה רק להשי"ת שימלא כל בקשתינו, ואין אנו בוטחים בשום בן אדם אחר, או על איזה כח אחרת. שאילו יהודי שם בטחונו באדם אחר, הרי הוא אינו מאמין 'ה' אחר', דאילו אין שום כח אחרת, לא יתכן לשום בטחונו ובולתו, שהרי השי"ת לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים, והוא עוברת כל יהודי כל ימי חייו, להאמין "אין עוד מלבדו", ולא לסמוך ולבוטח על שום כח אחרת.

ומי שבוטח בהשי"ת ואינו בוטח על אדם, זוכה להשגחת השי"ת ואין שום רע יכול לשלוט בו. וידוע שזוהו הסגולה שכתב הנפש החיים (שער ג', פרק י"ב) וז"ל, "כשהאדם קובע בלבו לאמר הלא ה' הוא האלקים האמתי ואין עוד מלבדו יתברך שום כח בעולם וכל העולמות כלל והכל מלא רק אחדותו הפשוט ית"ש ומבטל בלבו ביטול גמור ואינו משגיח כלל על שום כח ורצון בעולם ומשעבד ומרבך טורח מחשבתו רק לארון יחיד ביה. כן ספיק הוא יתב' בידו שממלא יתבטלו מעליו כל הכחות והרצונות שבעולם שלא יוכלו לפעול לו שום דבר כלל", עכ"ל, הרי, רק אחר שקובע בדעתו, שאין שום כח אחר, רק הכל הוא בהשגחת השי"ת, אז זוכה שאין שום רע יכול לשלוט בו! והוא כוונת חז"ל דמי שאומר ק"ש וממליך הקב"ה, והוא מאמין 'ה' אחר" - "ואין עוד מלבדו", הרי הוא נשמר מכל רעה, שזוהו סגולה אין עוד מלבדו!

טיב התבלין

סאת חגיגי רבי מלאל חתן רביצין שליט"א, ר"י שיער השמים ירושלים נחדין

כי מראש צרים אראנו ומנבעות אשורנו הן עם לבדר ישכן ובגוים לא יתחשב (בג-ג) - ההתבלדות מן האומות ככה סממני היהדות (רש"י): הן עם לבדר ישכון - הוא אשר זכו לו אבותיו לשכון בדרך, כתרנוגמו: ובגוים לא יתחשב... דבר אחר כשון שמחין אין אומה שמחה עמה, שנאמר (דברים לב, יב) ה' בדרך ינחנו. וכשהאומות בטובה, הם אוכלין עם כל אחד ואחד ואין עולה להם מן החשבון, והוא, ובגוים לא יתחשב המכון הפשוט דברדי רש"י אלו הוא על טובת ישראל בעולם הזה, ותמצית הדברים הם, שאבותינו זכרו אותנו לשכון בדרך בעולם הבא, מבלי שיתלו גם האומות, ולכן שבתם או.

אולם יכולים לפרש ובריו גם על מהותם של ישראל בעולם הזה, דהנה אבותינו הקדושים זכרו אותנו ב'אותות' המבדילים אותנו מהאומות, ובכך זכרו אותנו לשכון בדרך ולא להימשך אחר הבלי האומות, וכתוצאה מכך אין אנו מתחשבים בין האומות, כלומר, אין האומות מעריכים אותנו כאומה רגילה בין האומות, וזוכים אנו בכפלים שגם האומות מתרחקים מעלינו, ואין נודמתן עושה בנו רועם.

ומתחילה עלינו לדייק בלשונו של רש"י באמרו: 'כשון שמחין אין אומה שמחה עמהם, וכשהאומות בטובה הם אוכלים עם כל אחד ואחד' עכ"ל, הנה כשמדבר בטובה ישראל אומר שאין אומה שמחה עמה, וכשמדבר בטובה האומות אומר שישאל אוכלים עם כל אחד ואחד', ולא אומר כמקודם שישאל שמחים עם כל אחד ואחד. ואפשר שבלבד המכון הפשוט המדבר על ההנאה מהטובה, כיוון רש"י לדבר גם על ההליכות שישאל מתבדלים על ידם מהאומות, כי אין שמחה בישראל כשמחה באומות, וכשישראל שמחים אין האומות שמחים עמהם, כי אין שמחה באומות אלא בריבוי

ההליכות שישאל מתבדלים על ידם מהאומות, כי אין שמחה בישראל כשמחה באומות, וכשישראל שמחים אין האומות שמחים עמהם, כי אין שמחה באומות אלא בריבוי

עדותיך אתבונן

לשומע סאת חרב אברהם וזאל אבסאק שליט"א, מגינס שוח אברהם

הן עם כלביא יקום וכארי יתנשא לא ישכב עוד יאכל מרף ודם חללים ישתה... (בג-כד) - ק"ש מגין מכל צרה - אין עוד מלבדו (רש"י): הן עם כלביא יקום וגו' - כשהו עומדים משנתם שחריתי, הן מתגברין כלביא וכארי לחסוף את המצוות, ללבשו מלית לקרוא את שמע ולהניח תפילין. לא ישכב - בליה על משתו עד שהוא אוכל ומחבל כל מוקי הבא לטרפו. כיצד, קורא את שמע על משתו ומפקיד רוחו ביד המקום, בא מחנה וגייס להזיקם, הקדוש ברוך הוא שומרים ונלחם מלחמות ומפילם חללים, עכ"ל. ועי' במדרש רבה שהאריך טובה בענין זה, דמי שאומר ק"ש בכל בוקר וממליך הקב"ה, הרי הוא נשמר מכל פגע רעה. וכן כשאומר ק"ש וממליך הקב"ה הרי הוא נשמר כל הלילה, ע"ש בדברים הנפלאים.

ובעזרת' נראה לבאר זה, דהנה מהותו של ק"ש הוא עדות שאנו מעדיין שאנו מאמינים שה' אחד - ואין עוד מלבדו. והוא העדות שמעיד כל יהודי כל ימי חייו בכל בוקר ובכל לילה, וכתב הספרנו (הראשון, ו, ד) ביאור נפלא על הקשר "שמע ישראל ה' אלקנו ה' אחד" וז"ל, "אלקינו - והוא נבחר שבנבדלים אצלנו אשר ממנו נקוה להשיג חפצינו ב' בלי אמצעי, ומצד היותו עלינו כבוד וברכה הנה לו לבדו ראוי להשתנות, ומצד שממנו תקוותנו בלי אמצעי ראוי שאליו לבדו נתפלל ונעבוד", עכ"ל. הרי, איכלל

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews - www.chickensforshabbos.com - The charity that simply helps families of Melandim, Agunos and Grushos in Eretz Yisroel at ZTCO expense

הלכה למעשה

סאת הגאון מו"ר חרב ברוך חירשפלד שליט"א, ראש כולל עשרת היים ברוך, קליבלו הייס

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY
New Series: Kashrus and the Kitchen (2)
Basar Becholov: Issur of Meat With Milk. Last week we began this series by explaining that apart from eating (איכלה) and benefiting (חסיא) from meat and milk that were cooked together, there is an independent prohibition of the act of cooking (בישול) them together. Even if one is cooking without intending to eat it, or for a gentile or an animal to eat, it is still prohibited. Even if they are already cooking together through the act of a gentile, a Jew may not hasten the cooking. He cannot: 1) raise the heat, 2) cover an uncovered pot, 3) add a cover to a covered pot, 4) stir the pot, 5) remove anything from the pot - because all of the above hasten the cooking. All these are prohibited on *Shabbos* by regular foods because they are akin to actual cooking and similarly they are deemed as cooking regarding *basar becholov*.

Problematic Situations: In our kosher kitchens, this *issur* rarely happens because of the separation between milk and meat. However, there are still a few cases for us to be wary of:
 1) One who learns to be a chef, or other cooking skills, in a gentile institution. As explained last week, even though there is no *Torah issur* of cooking non-kosher species such as pork with milk, there is a *Torah issur* of cooking Kosher species [cows, sheep and goats] that are *treif* because they were killed and not *shechted* - ritually slaughtered.
 2) One who works in a non-kosher eating facility such as a hotel

בין הריחים - תבלין מדף היומי - יומא דף עד.

The איסור אכילה of שיעור, if I eat the second half I will have completed an איסור אכילה, so says that after I eat the first half of the שיעור, if I eat the second half I will have completed an איסור אכילה. Although it is איסור. So, Since the חצי שיעור is fit to be combined with the rest of the שיעור, it is considered איסור. אסור. For example, if one ate the first half of a חצי שיעור אסור מן התורה ר"י paskens like [שביית העשור בגי' רמב"ם] that a whole שיעור must be consumed. The חצי שיעור איסור אסור, a whole שיעור must be consumed. The חצי שיעור איסור אסור, a whole שיעור must be consumed. The חצי שיעור איסור אסור, a whole שיעור must be consumed.

For example, if one ate the first half of a חצי שיעור אסור מן התורה ר"י paskens like [שביית העשור בגי' רמב"ם] that a whole שיעור must be consumed. The חצי שיעור איסור אסור, a whole שיעור must be consumed. The חצי שיעור איסור אסור, a whole שיעור must be consumed. The חצי שיעור איסור אסור, a whole שיעור must be consumed.

הוא היה אומר ...

R' Yosef Patzanovski ז"ל (Pardes Yosef B'shem Nachlas Yaakov Yehoshua) would say:
 "There is a saying, 'Sheker ein lo raglayim' - 'Falsehood has no feet' - which means that lies cannot 'stand up' for long. Eventually truth prevails and lies dissipate. Bilaam was permeated with falsehood. His lust for glory and money, so blinded him that he thought that he could even deceive *Hashem*. Therefore *Hashem* caused the donkey to injure his foot as a message that his attempts to hurt the Jewish people would be short-lived."

<p>A Wise Man once said: "The most important ingredient in the formula of success is knowing how to get along with people." Printed By: Mailway Services, Serving Mosdos and Businesses Worldwide Since 1980 (1-888-Mailway)</p>	<p>KEEP the power of your T'fila with respectful T'fila - sign!</p>	<p>103,740 <small>apprx verifiable signatures</small> 855.400.5164 kvodshomayim.org</p>
---	--	--

מעשה אבות סימן לבנים

ויבא אלקים אל בלעם לילה ויאמר לו אם לקרא לך בנא האנשים קום לך אתם ואך את הדבר אשר אומר אליך אתו תעשה ... (כב-ג)

In 1583, Emperor Rudolf II of Austria moved his imperial court to Prague and proceeded to transform the city into one filled with astronomers, alchemists, artists, craftsmen, and humanists. He was fascinated with any sort of new knowledge, whether it was in science or the occult. He was also prone to mood swings and wild dreams, and he became unpredictable in his later years. Emperor Rudolf's relationship with the Jewish community was positive on the whole - he changed laws to allow Jews fair trials and removed restrictions on trade. But he was most fascinated by the chief rabbi of Prague, the **Maharal, R' Yehudah Loewy ז"ל**, who was known to be well versed in Kabbalistic knowledge and mystical texts.

In *sefer Tzemach David*, a work on history by **Rav Dovid Ganz ז"ל**, a *talmid* of the *Maharal*, we read the following: "The famous Emperor Rudolf, in his great kindness, invited Hagoon Harav Liva bar Bezalel and he welcomed him beautifully, and spoke to him face to face, as one would talk to his friend. The content and account of what was discussed at the visit are sealed and hidden. This took place in Prague, Sunday, the third of *Adar* 5352 (1592)."

There are numerous speculations about that meeting and the following story is believed by some and discounted by others. It goes as follows: Although the Emperor had never actually met the *Maharal*, both Jews and non-Jews knew that he was a holy man and they respected him greatly. The Emperor was predisposed to deal kindly with the Jews. However, this upset the courtiers of the Emperor who planned to drive the Rabbi out of Prague and send him and his flock into exile. Knowing that the Emperor would not immediately agree to anything of the sort, they enlisted the help of the Empress, who promised to induce the Emperor to carry out the plan. That evening, the Empress handed papers containing the harsh decree to her husband and demanded that he sign them at once. He told her he would "sleep on it," and deal with the papers in the morning.

That night, the Emperor had a strange dream. He was waging war, but was captured and placed in prison. For many years the Emperor remained in prison, living on bread and water, no one believing who he was or taking any interest in him. One day an old Jew passed the prison. The Emperor called out to him. The old man stopped and looked at the prisoner behind the bars. "I am the Emperor," the prisoner exclaimed. "Don't you recognize me?"

"You have changed, Sire," the old man replied.
"I swear to you that I am Emperor Rudolph. Please get me out of here," the prisoner begged desperately.

The old man knocked at the prison wall with his cane, and immediately there appeared a passage in the wall. The Emperor walked out and went with the old man to his home. "You cannot return to the palace in this state," the old man told him, "for no one will recognize you. I will send for a barber and a tailor to groom you and to prepare royal robes for you. In the meantime, lie down and rest." With tremendous gratitude, the Emperor asked, "How can I ever thank you?"

The Emperor awoke and his thoughts turned to his strange dream. "Only the great Rabbi Loewy, whom I've heard so much about, could explain the meaning of my dream," the Emperor thought. "Request Chief Rabbi Loewy for an audience immediately!" the Emperor called to his Royal Chamberlain. This is the backdrop to that fateful meeting in February.

As soon as the *Maharal* entered the royal chamber, the Emperor recognized him as the old man he had seen in his dream. He was shocked. "Please tell me about my dream," the Emperor said, challenging the *Maharal*. Instead, the *Maharal* smiled and replied, "What do you have under your pillow?" The Emperor now remembered that the Empress had placed a decree against the Jewish community under his pillow, to be ready for his signature first thing in the morning.

Awed by the presence and insight of the *Maharal*, Emperor Rudolph announced, "I promise you no harm will befall the Jews of Prague." He sent for the papers and immediately tore them, shredding the cruel decree.

"You spared my brethren much suffering," the *Maharal* said cryptically, "but you have spared yourself even greater pain."

זכר נא מיה יצין בלק מלך מואב ... מן השמים
עד הנגלה למען העת צדקות ה' ... (מכה ו-ה)

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY
HAFTARAH BY R' TZVI HIRSCH HOFFMAN

תורת הצבי על הפטרות

Balak, King of Moav, recruited the infamous prophet, Bilam, to help ensnare *Klal Yisroel* to sin through immoral activity. Ironically, when recalling these events, *Micha HaNavi* states, "From Shittim to Gilgal, may you recognize the righteous deeds of Hashem." Yet, until this point, Shittim is only mentioned in conjunction with the illicit activity of the *Bnos Moav* – surely not a place which would bring the nation to "recognize the righteous deeds of Hashem."

R' Shimon Schwab ז"ל (Ma'ayan Beis Hashoeva) explains that prior to entering *Eretz Yisroel*, *Yehoshua bin Nun* sent spies to scout the entry points, and although Shittim was not situated on the border, *Yehoshua* specifically sent off the spies from there. Furthermore, upon entering the land, the

spies went straight to the house of Rachav who was infamously involved in immoral activity. Why did they go there?

The spies understood that leaving from Shittim denoted another aspect of their mission in *Eretz Yisroel* – the rectification of *Klal Yisroel's* sin with the *Bnos Moav* in Shittim. Thus, by starting the holy conquest of the land from Shittim, the sin would be uprooted and *Klal Yisroel* would have some protection from further sins of the kind. Additionally, by acting with holiness in Rachav's home, the spies managed to not only stop her nefarious activity, but they also got her to convert to Judaism thereby beginning the process of rectifying *Klal Yisroel's* previous sins while removing the means for such sins to reoccur when they enter the new land.

לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל
ה' אלקיו עמו ותרועת מלך בו ... (כב-בא)

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE
FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

מחשבת הלב

This *posuk* is prominently displayed in the *Musaf davening* of *Rosh Hashana*. It is one of the *posukim* portraying the theme of *Malchiyos*. The question is: what is in this *posuk* that connotes the kingship of *Hashem*, aside from the word *melech*, which is found in many other *posukim*? **Rashi** offers two explanations here. First, **Rashi** explains the *posuk* based on **Targum Onkelos** who says that the *Torah* is lauding the *Yidden* for not following idol-worshippers. Rather, they follow *Hashem* - "Hashem Elokav imo". This is clearly an obvious and integral part of *Malchiyos*. The second *pshat* **Rashi** quotes is that although *Klal Yisroel* have sinned and sometimes even go to great lengths to do so, one doesn't glance at every evil action, at every nuance of the sin. This can only be done by the King Himself, not a servant or judge. That too is *malchus*.

There is an additional *machshava* which is pertinent as we go into the summer, and then into *Elul* soon after. **Rashi** explains that the words "Truas Melech bo" mean that *Hashem* is our friend and loves us. But then it would have been more accurate to say "Truas Melech Alav" - *Hashem's* love is on him, not in him? My *machshava* is as follows: Why does *Hashem* disregard and choose not to look so closely at all of our pitfalls? It is because He knows that it's not really us, it's not who we really are. We are intrinsically His and we possess an immense love of *Hashem*. We all have a *pintele yid* which is sometimes buried and sullied with the grime of *aveiros*. But that grime is not who we are - it is superficial. Thus, says the *posuk*, "Lo hibit aven b'Yaakov v'lo ra'ah amal B'Yisroel" - of our sins. You know why? Because the "Truas Melech bo" - our love for *Hashem* is always there. We all love *Hashem* and deep down we are always remorseful.

As the summer arrives with all its *nisyonos*, we must prepare to battle our *yetzer hara* at every turn. But even if we or our children falter, *ch'v*, let us remember that we still have within us what it takes to pick up and move on and stay close to *Hashem!*

משל למה הדבר דומה

וישם ה' דבר בפי בלעם ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר ... (כג-ה)
משל: In a *shmuess* on refined speech, **Rav Avraham Pam ז"ל** once verbalized a few expressions that were anathema to him. For example, "You did a lousy job" is not how a *ben Torah*, or any Jew for that matter, should speak.

Certainly, calling someone a "fool," a "moron," or an "animal" is far from *lashon neki'ah*, pure, clean speech.

When a parent tells a child, "You're so clumsy," or other statements that are demeaning, they inflict psychological damage upon the child. In later years, they may decide that the child is in need of professional help. And never let a child "steal" the *Afikomen*. "Zug nisht ganvenen; beser zug tzunemen" (Don't say stealing; better to say snatching.)

In one *shmuess*, **Rav Pam** added a new word to the list of those that should not pass our lips: "Whatchamicallit." He

said, "Velech'e sort vort is dos?" (What kind of word is this?)

When a *talmid* in *Yeshivah Torah Vodaas* asked his *Rebbi*, "What's wrong with 'Whatchamicallit'?" **Rav Pam** replied, "Don't you understand? How can one speak without thinking? If you don't know what you want to say, then think before letting a word out of your mouth. But what kind of a word is 'Whatchamicallit'?"

משל: Bilaam, the wicked prophet, went out to curse the Jewish people and each time he opened his mouth, words that he never intended to say came tumbling out. Blessings, rather than curses, were heaped upon his enemy! *Hashem* filtered his unclean mouth and would not allow unclean words to come out. In the end, he blessed *Bnei Yisroel* and caused a *Kiddush Hashem* in the world, but it came about because he opened up his mouth to say bad words and had no idea what really was coming out!

מה טובו אהליך יעקב
משכנותיך ישראל (כד-ה)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM
THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

דרגה יתירה

The above are the profound words of the gentile prophet Bilaam at the remarkable sight of the encampment of the Jewish people. He saw the way they lived with each other and he was impressed. With these words, we begin our daily prayers and will forever go down in history as the description of *Tznius* - the modesty of *Klal Yisroel*.

The word *Tznius* conjures up images of hemlines and necklines, or at best, a refined manner of behavior and speech. Modesty, however, goes way beyond any of these, as we see from the words of Bilaam. *Tznius* is really a definition of the "inner self." It is the real ME, the person I am at my core - and it applies equally not only to women, but to men as well.

The root of the word "I" or "Me" in Hebrew is "אני". What does "Ani" mean? **R' Yechiel Yaakov Sohn shlit'a** explains that just as we form the conjunction "בני" from the words "הבן שלי" - "my son," we can similarly denote that the word "אני" is a combination of the words "האן שלי". What is an "אן"? It defines a destination, as in the word "לאן" which means to where are you going? The real "Ani" is the inner goals and aspirations of a person. The real ME is where I want to go! When a person's desired destination is to be close to *Hashem*, then that is who he really is and his level of modesty will reflect that.

Small people can have GIANT aspirations that can lead them to greatness. "מה טובו אהליך יעקב" - the simple "אהל" of *Yaakov*, which symbolizes the Jewish home of every individual "Yankele" can result in a "משכן ישראל" - a dwelling place for the *Shechina*, as an example for all of Israel.

The innate privacy, humility and modesty of the Jewish people, was, and will always be, our true source of blessing. It is truly what separates us from the other nations of the world. May we look into our inner selves and aim our "destination" to create our homes and ourselves to truly be *Hashem's* sanctuaries.